

Tao waarover gesproken kan worden
is niet de ware Tao.
De naam die men eraan geeft
is niet zijn ware naam.

Naamloos is de oorsprong van Hemel en Aarde;
noembaar de Moeder van de tienduizend dingen.
Vanuit het niet-zijn begrijpen wij het wezen;
vanuit het zijn de gedaante.

Deze twee, zijn en niet-zijn,
verschijnen uit één oorsprong.
Hoewel verschillend van naam,
wordt hun eenheid 'diepte' genoemd.
Steeds dieper voeren zij terug,
tot aan de poort van het verborgen mysterie.

Wanneer de mensen het mooie mooi gaan vinden,
ontstaat het lelijke.

Wanneer de mensen het goede goed gaan vinden,
ontstaat het kwade.

Want, zijn en niet-zijn brengen elkaar voort,
makkelijk en moeilijk vinden elkaar,
lang en kort meten zich aan elkaar,
hoog en laag benaderen elkaar,
geluid en toon klinken in één,
voor en na volgen elkaar.

Daarom doet de wijze niet
en onderwijst hij zonder woorden.
Alles voltrekt zich zonder tussenkomst.
Hij neemt niets aan en wijst niets af.
Hij doet zijn werk, zonder vast te houden
en zonder om erkenning te vragen.
Hij eigent zich het werk niet toe,
en zo verblijft hij erin.

Geen eerbetoon aan wie eer toekomt,
en het volk zal niet wedijveren.

Geen gepronk met kostbaarheden,
en het volk zal zich niet toe-eigenen.

Geen vertoon van het begeerlijke,
en het volk zal niet verontrust raken.

Daarom, wanneer de wijze het volk regeert,
ledigt hij het hoofd,
vult de maag,
bedwingt het streven
en sterkt de botten.

Aldus heeft het volk geen weet,
geen wens en niets te begeren.
Zelfs de meest sluwen zullen niets in hun hoofd
halen.

Wie het niet-doen in praktijk brengt,
zal over alles heersen.

Tao is kolkende leegte,
niet te vullen,
en daarom onuitputtelijk.
In zijn peilloze diepte rust de grond der
tienduizend dingen.

Hij verzacht het ruwe,
lost de verwarring op,
tempert de schittering
en mengt het stof.

Door zijn diepte lijkt hij te bestaan.
Ik weet niet wie hem voortbracht.
Hij is het beeld van wat aan God voorafgaat.

Hemel en Aarde zijn niet menselijk,
en zien de tienduizend dingen
als hoedjes van papier.
De wijze is niet menselijk,
en ziet iedereen als een hoedje van papier.

Tussen Hemel en Aarde lijkt het op een
blaasbalg;
leeg en onuitputtelijk.
Hoe meer beweging,
hoe meer eruit stroomt.

Hoe meer je spreekt,
hoe minder je het begrijpt.
Begeef je er maar in.

Onsterfelijk is de geest van de diepte;
het is de Duistere Moeder.
Haar poort is de wortel van Hemel en Aarde.

Onverstoorbaar voltooit Zij haar werk;
zonder vermoeienis.

Hemel en Aarde zijn eeuwigdurend,
omdat zij niet voor zichzelf leven.
Daarom zijn zij eeuwigdurend.

De wijze stelt zich op als laatste
en is daarmee de eerste.
Hij sluit zichzelf buiten
en behoudt daardoor zichzelf.
Omdat hij geen belang heeft,
verkrijgt hij wat hij begeert.

Het hoogste goed is als water,
goed voor al wat leeft
en niets tot last.

Het verblijft op plaatsen
die de mens het diepst veracht,
en zodoende is het dicht bij Tao.

Het hoogste goed is op de juiste plaats.
Zijn hart is groot.
Zijn geest is diep.
Zijn woord is waarachtig.
Zijn bestuur is rechtvaardig,
zijn werk volmaakt
en zijn handelen op het juiste moment.

En, omdat het met niemand strijdt,
blijft het onomstreden.

Een vol glas water kun je maar beter neerzetten
voor je ermee morst.

Het zwaard dat we steeds maar gebruiken en
scherpen,
zal al gauw bot zijn.

Een huis vol met goud en juwelen
is door niemand te bewaken.

Wie opschept over zijn rijkdom,
roept zijn ongeluk aan.

Afstand doen van hetgeen je volbracht hebt,
dat is de Hemelse Weg.

Laat lichaam en ziel het Ene omhelzen
en laat Het niet meer los.
Leer even soepel ademen als een pasgeborene.
Zuiver je blik tot hij de diepte spiegelt.
Open en sluit de Hemelse poort, zoals de vrouw.
Weet en begrijp zonder het verstand te
gebruiken.
Houd van het volk en regeer door niet-doen.

Verwekken en laten groeien
zonder je toe te eigenen,
volbrengen zonder vast te houden,
heersen zonder te overheersen,
dit wordt Diepe Deugd genoemd.